

skattestoppet ophævet efter 2010. Som det hedder i svaret fra Finansministeriet: Der er ikke taget stilling til de konkrete finans- og strukturpolitiske målsætninger, herunder videreførelse af skattestoppet, hvorfor skatter og afgifter, bortset fra den del, der henfører til demokratisk forskydning, teknisk forudsættes at følge BNP.

Så det er jo sådan set noget svært. Det er også svært, når det er sådan, at vi tidligere har fået et svar fra Finansministeriet. Det har vi bare ikke kunnet få dem til at bekræfte under udvalgsbehandlingen. Men i de forhandlinger, der var forud for lovforslaget, er der givet et svar til mig 8. april 2003 fra 4. og 2. kontor i Finansministeriet på, hvad et permanent skattestop isoleret set koster på den finanspolitiske holdbarhed.

Der kan man godt svare på det, fordi der fremgår det, at hvis, såfremt og ifald man fastholder skattestoppet efter 2010, så belaster det den finanspolitiske holdbarhed så meget, at den vil blive forringet med 1,75 pct. af BNP ud over 2010. Det vil sige, at der her ligger en regning på mellem 30 og 35 mia. kr. Det er selvfølgelig meget praktisk, at man vælger at beregne, som man gør, for så er det fuldstændig umuligt at forholde sig til den samfundsøkonomiske holdbarhed af regeringens politik.

Kl. 17.55

Derfor er jeg også meget glad for, at et enstemmigt Skatteudvalg i den beretning om lovkvalitet og ministerens betjening af Folketinget, som vi tidligere har nævnt i dag, konkluderer, at ministeren i sin betjening af udvalget har bidraget til at gøre arbejdet unødvendigt besværligt.

Det er også sådan, at der lægges op til som en samlet konklusion, at det skal sikres, at den fremtidige betjening lever op til Folketingets målsætning om god lovkvalitet, der forudsætter ministerbetjening med oversendelse af hørings svar samt korrekte og fyldestgørende kommentarer til henvendelser og besvarelser af de stillede spørgsmål.

Det har jeg forstået egentlig er en målsætning, som ministeren har tilsluttet sig. Det er jeg da meget glad for, og derfor vil jeg godt love ministeren, at hvis ministeren vil love at leve op til det her i fremtiden, vil jeg sammen med andre socialdemokratiske medlemmer af Skatteudvalget helt i denne her nordkoreanske ånd, som jeg kan forstå ministeren er så optaget af, i fremtiden alene omtale skatteministeren som vor elskede og respekterede skatteminister.

Ellers vil jeg sige, at det dog trods alt er lykkedes os at få en række oplysninger i forbindelse

med udvalgsbehandlingen. Vi har sådan set fået slået fast, at regeringens politik – skattestop, skattelettelser, lettelser på afgifterne på spiritus og cigaretter samt øvrige beslutninger – har forringet de offentlige finanser med et beløb i størrelsesordenen 25 mia. kr., altså en belastning, som er mere end dobbelt så stor som det råderum på de 10,6 mia. kr., som man mener er til rådighed.

Vi har også fået oplyst, at hvis man sammenligner 2010-scenariet under den nuværende regering med det, der lå under SR-regeringen, og i øvrigt med opfyldelsen af de forudsætninger, der skal være til stede, for at det overhovedet gælder, vil forskellen være, at der i den nuværende regerings 2010-scenarier vil være 7.000 færre offentligt ansatte end i den tidligere regerings scenarier.

Vi har også fået klart dokumenteret, at tanken og talen om et skattestop for ejerboliger er løs snak. Det, der her er tale om, er en stigning, hvor alle kommer til at betale 5 pct., og at det kun er dem, som har en stigning, som ligger over 2001-vurderingen plus 5 pct., som har fået gavn af det her.

Der står nemlig direkte i svaret på spørgsmål nr. S 5556, at det således er korrekt, at stoppet for stigninger i ejendomsværdiskatten for indkomståret 2002 kun har haft effekt for boliger, hvor ejendomsværdien pr. 1. januar 2002 steg mere end 5 pct. i forhold til 2001-ejendomsværdien.

I samme svar understreges også den fuldstændig indlysende kendsgerning, som vi har forsøgt at slå fast, nemlig at besparelsen, skattelettelsen, naturligvis er større, jo mere den stiger ud over de 5 pct.

Derfor vil jeg sige, at vi er dybt bekymrede over det, der her lægges frem. Vi har ikke kunnet få ordentlige svar, vi har ikke kunnet få noget overblik over den samfundsøkonomiske holdbarhed, vi har ikke kunnet få nogen klar fornemmelse af, hvad det økonomiske råderum er, hvilket også dokumenteres i svaret på spørgsmål 146, bilag 424, i alm. del, hvor det fremgår, at statens indtægter og udgifter kan gå op og de kan gå ned, men det påvirker ikke råderummet, råderummet er sådan en eller anden absolut defineret størrelse, og så skal man bare føre en eller anden politik ved siden af.

Så er det, vi spørger os selv om, hvordan det så kan være, at de der 10,6 mia. kr. nærmest har karakter af, at de står i en kasse ovre i hjørnet, og